

BPS

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Warszawa, dnia 21 maja 2007r.

DL-P-I-0700-68/07

BM-I-0700-188/07
BPS / DSK - 043-278/07

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 22.05.07
nr 364

Biuro Prac Senatowych
wpłynęło dn. 23.05.07
nr 4775

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

SZKHOHNY P AMIS MARBATHW

W związku z oświadczeniem Pana Senatora Czesława Ryszki, złożonym w dniu 13 kwietnia 2007 r. na 31. posiedzeniu Senatu, w sprawie potrzeby podjęcia rozstrzygnięć ustawowych w zakresie postępowania mandatowego celem uniknięcia zbędnego, w ocenie Pana Senatora, kierowania do sądu wniosków o ukaranie za wykroczenie drogowe, uprzejmie przedstawiam co następuje.

Postępowanie mandatowe w sprawach o wykroczenia regulują przepisy art. 95-102 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Nałożenie grzywny w drodze mandatu karnego może nastąpić wyłącznie przy zaistnieniu porozumienia pomiędzy funkcjonariuszem uprawnionym do nałożenia grzywny mandatem karnym za określone wykroczenie a sprawcą tego wykroczenia. Funkcjonariusz proponując sprawcy wykroczenia przyjęcie mandatu karnego, uznaje, że fakt popełnienia wykroczenia przez sprawcę nie budzi wątpliwości a nałożenie grzywny w wysokości do 500 złotych, będzie dostateczną formą ukarania sprawcy. Sprawca wykroczenia natomiast, przyjmując mandat karny, uznaje fakt popełnienia przez siebie wykroczenia i uiszcza lub godzi się uiszczyć nałożoną grzywnę.

Grzywnę w drodze mandatu karnego można nałożyć tylko wówczas, gdy sprawcę wykroczenia schwytano na gorącym uczynku lub bezpośrednio po popełnieniu wykroczenia albo wówczas, gdy funkcjonariusz fakt popełnienia

wykroczenia stwierdzi naocznie albo za pomocą urządzenia pomiarowego lub kontrolnego, a nie zachodzi wątpliwość co do osoby sprawcy.

Ustawodawca, w art. 97 § 1 k.p.w., dopuszcza możliwość przeprowadzenia, w razie potrzeby, czynności wyjaśniających w niezbędnym zakresie w postępowaniu mandatowym, przy czym czynności te mają być podjęte niezwłocznie po ujawnieniu wykroczenia, a nałożenie grzywny nie może nastąpić później niż po upływie 14 dni od daty ujawnienia czynu w wypadku, gdy sprawcę schwytano na gorącym uczynku albo bezpośrednio po popełnieniu wykroczenia i 30 dni w wypadku, gdy funkcjonariusz stwierdził wykroczenie pod nieobecność sprawcy albo za pomocą urządzenia pomiarowego lub kontrolnego.

Przeprowadzenie czynności wyjaśniających przed nałożeniem grzywny mandatem karnym może bowiem być konieczne dla ustalenia okoliczności mających wpływ na ocenę prawną samego czynu lub okoliczności związanych z osobą sprawcy wykroczenia. Szczególnie w wypadku wykroczeń stwierdzonych pod nieobecność sprawcy albo za pomocą urządzenia pomiarowego lub kontrolnego zachodzi potrzeba dokonania ustaleń, kto był sprawcą wykroczenia. Dlatego też w odniesieniu do takich wykroczeń ustawodawca przewiduje dłuższy okres na przeprowadzenie czynności wyjaśniających przed nałożeniem grzywny mandatem karnym niż w przypadku innych wykroczeń. Ustawą z dnia 22 maja 2003 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 109, poz. 1031) okres ten został wydłużony z 14 do 30 dni i obecnie uznać należy, że jest on wystarczający dla ustalenia sprawcy wykroczenia i przeprowadzenia czynności niezbędnych do wystawienia mandatu karnego.

W wypadku stwierdzenia wykroczenia, którego sprawcy nie zastano na miejscu jego popełnienia, grzywnę można nałożyć mandatem karnym zaocznym, co nie wyklucza nałożenia grzywny mandatem kredytowym lub mandatem wydawanym ukaranemu po uiszczeniu grzywny bezpośrednio funkcjonariuszowi (tzw. mandatem gotówkowym). Nadmienić przy tym należy, że mandatem karnym gotówkowym może być nałożona grzywna jedynie wobec osoby czasowo przebywającej na terenie Rzeczypospolitej Polskiej lub niemającej stałego miejsca zamieszkania albo pobytu.

Przedstawiony w oświadczeniu Pana Senatora Czesława Ryszki przypadek postępowania w sprawie Pana Mariusza K. nie wskazuje na wadliwość uregulowań prawnych dotyczących postępowania mandatowego w sprawach o wykroczenia i tym samym nie uzasadnia potrzeby podjęcia działań legislacyjnych w obrębie przepisów dotyczących postępowania mandatowego w sprawach o wykroczenia.

Jakkolwiek z treści oświadczenia wynika, że skierowana do Pana Senatora skarga dotyczyła również pracy sądów, to jednocześnie nie wskazuje się czynności sądowych, które w ocenie skarżącego były wadliwe. W tej sytuacji brak jest podstaw do podjęcia działań, których celem byłoby dokonanie zmian w pracy sądu.

Z WYKAZAMI PRZECIWIEN I UKŁADAMI

Z uwag i uwag
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

Andrzej Duda
PODSEKRETARZ STANU